

I. Μητρόπολη Σταγών και Μετεώρων: 25 χρόνια πνευματικής καρποφορίας (Δρ. Πέτρος Παναγιωτόπουλος, Υπεύθυνος Περιεχομένου Πεμπτουσίας)

[/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Μολονότι η περιοχή της Καλαμπάκας βρίσκεται γεωγραφικά στο κέντρο της ηπειρωτικής Ελλάδας, για δεκαετίες ολόκληρες θεωρούνταν άλλη μια “ξεχασμένη” και απόμακρη περιοχή της Ελλάδας. Αν και τα Μετέωρα, με το σπάνιο για τα παγκόσμια δεδομένα γεωλογικό τοπίο τους, προσέλκυαν πλήθη τουριστών απ’ όλη την υφήλιο, και με τα Μοναστήρια τους να δεσπόζουν στις κορυφές των βράχων και να δημιουργούν επιπρόσθετο θαυμασμό, στον εκκλησιαστικό τομέα η κατάσταση δεν ήταν ιδιαίτερα καλύτερη. Η Επαρχία Σταγών και Μετεώρων θεωρούνταν εξίσου “άγονη” και εκκλησιαστικά.

Τυπικά, η 30ή Μαΐου 1991 μπορεί να θεωρηθεί μια ημερομηνία-ορόσημο για την σύγχρονη εκκλησιαστική ιστορία της περιοχής: είναι η μέρα που ιδρύεται η Ιερά Μητρόπολις Σταγών και Μετεώρων. Στη δικαιοδοσία της προβλέπεται η συμπερίληψη όλων των Ενοριών και Μονών της περιοχής. Το Σεπτέμβριο της ίδιας χρονιάς ξεκινά και η λειτουργία της Ι. Μητροπόλεως, με την εκλογή του (μακαριστού πλέον) Μητροπολίτου της, κυρού Σεραφείμ – ενός καλού γνώστη της περιοχής, ο οποίος είχε διατελέσει Μητροπολίτης Τρίκκης και Σταγών κατά την περίοδο 1970-1974.

Ο νέος ποιμενάρχης της περιοχής, άμα τη αναλήψει των νέων καθηκόντων του, ξεκίνησε ένα πολυδιάστατο και μεγαλόπνοο έργο για την αναβάθμισή της. Εργάστηκε επί δυόμιση συναπτές δεκαετίες άοκνα, χωρίς να φείδεται κόπων και βασάνων, για την πνευματική καρποφορία του ποιμνίου του, αναλωνόμενος εαυτόν στη διακονία των ψυχών που του εμπιστεύθηκε ο Κύριος και την κατασκευή έργων ευποιίας που θα εξυπηρετούσαν τη σημερινή αλλά και τις μελλοντικές γενιές. Η κατάσταση της “νοητής νηός”, της τοπικής Εκκλησίας, που άφησε με την εις Κύριον αποδημία του είναι αρκετά εύγλωττη, για να πληροφορήσει σχετικά με την εργώδη προσπάθεια που φιλοτίμως κατέβαλλε. Αξίζει να σταχυολογήσουμε τις κεντρικές πτυχές της.

α) Είναι ιδιαίτερα χαρακτηριστικό το γεγονός, πως όταν η Καλαμπάκα έγινε έδρα της νέας Μητρόπολης, λειτουργούσε μόνο ένας ενοριακός ναός, του Αγ. Βησσαρίωνος (και αυτός χωρίς να είναι Ενορία), καθώς η Παναγία (ο αρχαίος ναός της Κοιμήσεως της Θεοτόκου) εξυπηρετούσε τους πιστούς μόνο σε έκτακτες περιπτώσεις, λόγω κτιριακών προβλημάτων. Σήμερα, με την κτιριακή αποκατάσταση των παλαιών ναών και την προσθήκη των νεόδμητων, των Οσίων Μετεωριτών Πατέρων και των Αγ. Κωνσταντίνου και Ελένης, η πόλη λειτουργείται

από 4 Ενορίες.

Ανάλογη ήταν η ποιμαντική μέριμνα του σεπτού Ιεράρχη και σε όλη την έκταση της Επαρχίας του. Με ανύστακτο ενδιαφέρον παρακινούσε Εφημερίους και Επιτρόπους να ανακαινίσουν και να συντηρήσουν τους ναούς τους είτε (όπου αυτό δεν ήταν δυνατό) να ανοικοδομήσουν καινούριους. Και πράγματι, με την άγρυπνη en;isxysh και παρακίνησή του, τα οικονομικά και οικοδομικά εμπόδια ξεπεράστηκαν και τα έργα ξεκίνησαν, προχώρησαν και θεία χάριτι ολοκληρώθηκαν. Σήμερα η περιοχή έχει να χαίρεται 8 νέους ναούς και 8 αναμορφωμένους.

β) Εξαρχής όμως ήταν ορατό και το γεγονός ότι ο νέος Επίσκοπος έριξε ιδιαίτερο βάρος στους συνεργάτες του, τους κληρικούς της Μητροπόλεως. Ο πολίος Ιεράρχης ήθελε τον ιερέα συνετό, δραστήριο, με στοργή και αγάπη δίπλα στο ποίμνιό του. Αλλά κι ο ίδιος είχε πάντοτε την καρδιά και την πόρτα του ανοιχτή, για να ακούσει τους λευίτες του, να του ακουμπήσουν τα προβλήματά τους, να συμμαριστεί μαζί τους τα οράματά τους και τις αγωνίες τους.

Σταθερή του μέριμνα υπήρξε ο πνευματικός ανεφοδιασμός και η κατάρτιση των κληρικών του. Καθιέρωσε άμεσα μηνιαίες ιερατικές συνάξεις με ομιλητή τον ίδιο ή άλλον ειδικό, ώστε οι “εργάτες του αμπελώνος” να φωτιστούν, να καλλιεργηθούν και να καθοδηγηθούν στην επιτέλεση της διακονίας τους.

Προχώρησε δε και στη σύσταση τριημέρων πνευματικής οικοδομής στις εγκαταστάσεις των Κατασκηνώσεων της Ι. Μητροπόλεως, με πλούσιο λατρευτικό πρόγραμμα και σειρά διαλέξεων κατά τις οποίες διακεκριμένοι Ομιλητές ανέπτυσαν θέματα χριστιανικού ήθους και εκκλησιαστικής πράξης. Πέραν τούτων, διοργάνωνε τακτικά και ειδικές Ημερίδες στην έδρα της Μητροπόλεως, ώστε και οι ηλικιωμένοι ιερείς να τύχουν ανάλογων ευκαιριών.

[Συνεχίζεται]